

[Indenrigsministeren.]

i en Række andre Lande, og minder om, at Professor Birck i 1906 her i Rigsdagen foreslog, at den nye Kongeriget Danmarks Hypotekbank kun maatte opkøbe Obligationer udstedt af Kreditforeninger, der ikke udlaante mere end $\frac{3}{5}$ af de pantsatte Ejendommers Ejendomsskyldværdi. Kærnen i Professor Bircks Motivering for dette Forslag var den, at derved vilde de rigtige Vurderinger fremkomme, thi Tendensen til at sætte Ejendomme for højt vilde modvirkes af Skattefrygten, og Tendensen til at sætte dem for lavt vilde modvirkes af Frygten for at faa for smaa Laan. Man vil se, at Kommissionen Side 86 enstemmigt udtaler sig for at sætte Laanegrænsen i Forhold til Ejendomsskyldvurderingen, men samtidig fastslaar, at en Betingelse for at gaa hertil maa være, at en saadan Regel indføres ogsaa for Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges Midler i Henhold til Lov af 19. Marts 1869. Bestemmelserne i denne Lov har hidtil været Forbilledet for Bestemmelserne i Kreditforeningsstatutterne om Vurderingen. Kommissionen tilføjer endvidere, at de forhaandenværende Uoverensstemmelser mellem Ejendomsskyldvurdering og Salgspriser for Landbrugsejendomme forekommer saa store, at Indførelse af en Belaaningsgrænse i Forhold til Ejendomsskyldværdierne i 1869-Loven og i Kreditforeningernes Statutter for Landbrugsejendommens Vedkommende synes at burde vente, indtil Ejendomsskyldvurderingerne kan antages at være mere ensartede og i bedre Overensstemmelse med Handelsværdien, end Tilfældet er nu. Kommissionen indstiller derfor, at man foreløbig lader Spørgsmaalet om Indførelse i 1869-Loven af en Grænse i Forhold til Ejendomsskyldværdien for Størrelsen af Laan i Landbrugsejendomme af umyndiges Midler bero, men at Sagen genoptages til Undersøgelse og Forhandling mellem Justitsministeriet og Indenrigsministeriet, naar det efter Foretagelsen af den ottende almindelige Vurdering til Ejendomsskyld kan ses, om der er sket en Ændring af dette Vurderingsforhold. Jeg har kunnet tiltræde den Stilling, Kommissionen her har taget, og Lovforslagets almindelige Bestemmelse angaaende Vurderinger er derfor i § 19, 3die Stykke, udtrykt saaledes:

„De for Optagelse af Vurderingsforretninger gældende Bestemmelser . . . maa ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Vurdering end de Regler, der gælder ved Udlaan af umyndiges og andre under

offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler.“

Men jeg skal tilføje, at det er min Opfattelse, at alle Kræfter bør sættes ind paa at naa frem til den af Kommissionen principielt anbefalede Tilknytning eller Sammensmelting af Laanevurdering og offentlig Vurdering, naar nu den nye Ejendomsskyldvurderings Resultater foreligger. Der skal jo være ny Ejendomsskyldvurdering til Nytaar. Jeg kan ogsaa sige, at Forhandlingerne, der er omtalt i Kommissionsbetænkningen, mellem Justitsministeriet og Indenrigsministeriet allerede er indledet og i fuld Gang.

Afsnit III omhandler Medlemsforholdets Indhold. Hvad det solidariske Ansvar angaar, da er dette i Forslaget bevaret som Kreditgrundlag, og en egentlig Begrænsning af det er ikke foreslaaet. Derimod betegner Bestemmelserne i §§ 21—23 en Tydeliggørelse af Reglerne paa Omraader, hvor Forstaaelsen af gældende Lov og Statutbestemmelser har været Genstand for Tvivl. Bestemmelsen, der herefter skal være gældende, findes i § 21, hvor det siges:

„De i en Kreditforening indtraadte Medlemmer er solidarisk ansvarlige — dog kun med deres pantsatte Ejendomme — for Foreningens Forpligtelser med et Beløb, der svarer til $\frac{2}{3}$ af vedkommende Laans Hovedstol.“

Det vil altsaa sige, at det slaas udtrykkelig fast, at der ikke er personlig Hæftelse for det solidariske Ansvar.

Vedrørende Spørgsmaalet om Amortisation og Forrentning af Laan og Obligationer, der omhandles i § 24, vil jeg gerne indtrængende anbefale ærede Medlemmer at gennemlæse Kommissionsbetænkningen vedrørende disse Problemer — det findes Side 101—47.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Foreningers Ret til at udstede Obligationer med højere Rente end 4 pCt., henvises der med Hensyn til den gældende Retstilstand til, at man formentlig maa give en Fortolkning Ret, der siger, at Foreningerne har Ret til at udstede saavel $4\frac{1}{2}$ som 5 pCt.s Obligationer, naar det i Konverteringsloven af 16. December 1933 § 1 omhandlede Tidrum indtil 1. Januar 1938 er udløbet. Ærede Medlemmer vil erindre, at i Henhold til Konverteringsloven skal Indenrigsministeriet give sin Tilladelse til Aabningen af nye Serier inden for dette Tidrum. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Fortolkning, men derimod henviser til, at Kommissionens overvejende Flertal tilraader